

ECHIPA R.D.G. A LĂSAT O EXCELENȚĂ IMPRESIE

MARTOR OCULAR LA MECIUL DE LA BRATISLAVA

Prevederile formulate imediat după aflarea compoziției grupei a IV-a preliminare a C.M. sînt confirmate și de rezultatele primelor patru meciuri disputate: România și R.D.G. au cele mai mari șanse la ocuparea unui loc între cele 16 finaliste de la München. În acest context, urmărirea (miercură trecută, la Bratislava) a principalei noastre concurențe, formația antrenată de Georg Buschner, în jocul său amical cu Cehoslovacia, ni s-a părut utilă și instructivă și lată, mai jos, câteva constatări desprinse din acest meci pe care fotbalistii R.D.G. l-au câștigat net și convingător, cu 3-1 (1-0).

Din capul locului o precizare: N-am văzut încă acum niciodată echipa R.D.G. jucînd atît de bine. Mai mult chiar, înșiși colegii ziariști din această țară declarau că la Bratislava echipa lor a făcut unul din cele mai bune meciuri ale sale din ultima vreme și că — după părerea lor — „unsprezecele” lui Buschner s-a situat, ca manieră de joc, aproape de nivelul echipei actualmente campioană a Europei, reprezentativa R.F.G. De altfel, și cei patru tehnicieni români prezenți la simpozionul internațional de la Bratislava (Ion Sîciov, Angelo Niculescu, Ion Voica, Const. Cernăianu) care, firește, au vizionat meciul, au avut și ei cuvinte de apreciere asupra viitorilor noștri adversari, declarîndu-se chiar surprinși de unele aspecte de joc modern, evoluat, prezente în prestația generală a echipei.

Cu totul remarcabilă a fost, în primul rînd, pregătirea atletică a jucătorilor din R.D.G. Ea a fost capitolul, de remarcat omogenitatea întregii echipe în care nici

unul dintre componenți „n-a dat în primire”. Dimpotrivă, în repriza secundă, echipa oaspe a fost mai proaspătă decît cea cehoslovacă, deși ea n-a făcut nici o schimbare de jucător, în timp ce gazdele au făcut trei înlocuiri! De altfel, scorul (deschis de Kreische în min. 16, printr-o splendidă intercalare în atac și reluare sigură, cu capul, a centrării lui Sparwasser) a fost majorat după pauză la 3-0 (Kreische din lovitură liberă și P. Duce) în primul rînd datorită plusului de capacitate fizică a oaspeților, care au jucat în repriza secundă de parcă atunci ar fi început meciul.

Echipa R.D.G. a practicat un fotbal modern nu numai sub aspectul pregătirii atletice superioare (cerință de prim ordin azi, pe plan internațional), ci și în ceea ce privește concepția: oaspeții au impresionat printr-o excepțională elasticitate, apărîndu-se cînd era nevoie, cu 7-8 oameni și atacînd tot cu atîția. Ofensiva lui Peter Duce și a colegilor săi se sprijinea pe o permanentă mișcare în jumătatea de teren adversă, pe o circulație rapidă a balonului, pe combinații simple, orientate spre poartă și — mai ales — pe o mare labilitate a posturilor. Peter Duce acționa pe centrul și pe aripă, extremele Sparwasser și Streich atacau la fel de bine pe ambele laturi ale terenului ca și pe centru, după cum mijlocașii de margine, Pommerenke și Kreische acționau, în atac, ca extreme, caz în care extrema titulară se deplasa în centru pentru ca, la centrare, să intre în combinații de „und-dol” cu Peter Duce.

Așezarea de bază a echipei este următoarea:

- WATZLICH • BRANSCH • DÖRNER • KISCHE
- POMMERENKE • SEGUIN • KRISCHE
- SPARWASSER • DUCKE • STREICH

În fazele de apărare, Dörner trece liber iar mijlocașul central Seguin devine al doilea fundaș central, alături de Bransch. În atac, acțiunile pornesc de regulă pe laturile terenului și sînt purtate de cupluri laterale (Pommerenke — Sparwasser sau Kreische — Streich), susținute de fundușii de pe partea respectivă. De fiecare dată însă cînd atacul pornește, pe aripă, Peter Duce nu

rămîne singur pe centrul atacului, așteptînd o centrare sau o pasă, ci în sprijinul său vine extremul de pe partea opusă sau chiar Seguin, pentru „und-dol”-uri, acțiunea de predilecție a veteranului atacant central. În general, în meciul de la Bratislava s-a remarcat o deosebită mobilitate funcțională în jocul echipei R.D.G. bazată evident pe capacitatea fizică excepțională de care

vorbeam, dar și pe o remarcabilă disciplină tactică a jucătorilor. În plus trebuie să subliniem și progresele realizate de jucătorii din R.D.G. pe planul tehnicii individuale, ceea ce le permite ca o dată intrați în posesia mingii s-o stăpînească ferm, s-o păseze cu siguranță și deci să-și dezvolte acțiunea nu sub semnul hazardului ci în raport cu intenții tactice precise. De altfel, o statistică pe care a realizat-o antrenorul Cernăianu la meciul următor, arată că între numărul acțiunilor ofensive pornite din propria jumătate de teren și cel al acțiunilor continuate în jumătatea de teren adversă există un echilibru, ceea ce dovedește că echipa R.D.G. n-a pierdut cu ușurință mingea în terenul propriu ci, o dată ajunsă în situația de atac, și-a dus acțiunea ofensivă pînă la faza de finalizare.

Se pare că munca lui Buschner, de construcție a unei echipe care să atîngă o ridicată clasă europeană, este foarte aproape de îndeplinirea finală. Cel puțin așa stau lucrurile după acest meci de la Bratislava, în care oaspeții au jucat peste toate așteptările noastre, obținînd un rezultat care a stîrnit mirare. De altfel, tînăra echipă a R.D.G. (media sa de vîrstă: sub 25 de ani), care — în afara unei excelente pregătiri fizice, a unei concepții de joc moderne și a unui remarcabil progres tehnic — a impresionat și prin statură jucătorilor și constituția lor atletică, a fost foarte aproape de a realiza un scor și mai mare. Căci, la 3-1, în ultimele 10 minute, Streich a ratat de două ori în situații de singur cu portarul far de-a lungul partidei echipa R.D.G. a mai avut și două bare! Lucruri mai mult decît elocvente pentru o partidă în deplasare și mai ales în situația în care fotbalistii cehoslovaci au prezentat o garnitură din care n-au lipsit oameni ca Dobias, Zlocha, Polak, Kuna, Jokl, B. Vesely, J. Capkovic etc. Viitorii noștri adversari din mai 1973 au obținut deci un succes meritat și net, deasupra oricărui dubiu sau suspiciuni, pentru că meciul de la Bratislava s-a bucurat și de un arbitraj fără reproș asigurat de brigada compatrioților noștri C. Petrea, la centru, Traian Moarcăș și Constantin Ghiță, la linie.

Radu URZICEANU

Carnet extern

CRONOMETRAJUL, IARĂȘI ÎN DISCUȚIE

Printre acțiunile pe care le-a declanșat spre creșterea spectaculozității jocului și care au în fruntea lor măsurile pentru curmarea actelor de indisciplină și, mai cu seamă, a durităților, a brutalităților, a faulturilor premeditate, U.E.F.A. pune mult preț și pe joc EFECTIV de 30 de minute.

Se știe că, în medie, mai mult de 12 minute de fiecare repriză — deci aproximativ 24 de minute pentru un meci întreg — sînt pierdute cu aducerea mingii care a depășit suprafața de joc, cu preparativele de degajare din marginile careului mic, cu preparativele la executările loviturilor libere și chiar cu „trageri de timp” premeditate, organizate cu artă și chiar cu antrenamente speciale. Se dă ca exemplu de meci cu mare cursivitate, fără nici un fel de tendință de a întrerupe cursul acțiunilor, cu o sportivitate exemplară de ambele părți, înfrîngerea disputată cu cîva timp în urmă, la Paris, între reprezentativele Franței și Uniunii Sovietice. Ei bine, acest model de cursivitate și de corectitudine, deci de folosire la maximum a timpului de joc, a avut și el pierderi de minute. Prima repriză a durat, după cronometrul electric asigurat de o echipă a firmei „Omega”, special solicitată de U.E.F.A., 34 de minute și 15 secunde, iar a doua a avut 35 de minute de joc efectiv.

Față de această constatare și de alte experimente efectuate la partide de cele mai diverse categorii, competiții, în campionate naționale, în jocuri internaționale amicale sau de calificare și — în mod organizat și continuu — la absolut toate partidele turneului final de la ultimul C.M., cel din Mexic, comisia tehnică a U.E.F.A., avînd asigurat concursul comisiilor similare sudamericane și africane, a decis să susțină introducerea cronometrului de timp efectiv. Pentru început, el ar urma să fie efectuat de cei doi arbitri de tușă, dintre care unul ar fi investit cu principala responsabilitate și ar fi în posesia unor cronometre ușor de manevrat. El ar urma să dispună și de mijloace de semnalizare, spre a-l încunoștința pe arbitru de centru asupra timpului de joc efectiv rămas.

Nu știm, însă, în ce măsură această propunere foarte utilă și interesantă va reuși să găsească ecou la membrii lui International Board, foarte puțin dispuși să modifice regulile de bază ale jocului; deși evoluția fotbalului și a mijloacelor de cronometrare, coroborate cu dorința oferirii unui spectacol cit mai dens, mai continuu, pledează și pentru modernizarea sistemului de socotire a timpului, în adevăr rudimentar și relativ în formula de astăzi.

Eftimie IONESCU

VEDETELE GAZONULUI

Roberto BETTEGA

țea în măsură să devină golgeterul campionatului, că vedea pentru el și clubul său un viitor dintre cele mai frumoase. Tocmai marcase al 10-lea gol al său în 14 meciuri de campionat, golul succesului lui Juventus în fața Fiorentinei (2-1).

A doua zi dimineată Bettega avea frisoane. Spre prînz febră. Examele clinice au dat un răspuns puțin așteptat: era atins de o gravă maladie pulmonară. Două caverne îi fuseseră reperate. Părea pierdut pentru fotbal și în ianuarie 1972 a părăsit scena pentru opt luni de tratament, convalescență și speranțe.

„Duminică 22 septembrie 1972. La Bologna, Juventus are de disputat un meci foarte dificil în compania formației gazdă. În momentul cînd echipele apar pe teren, o rumoare străbate întregul stadion: în linia ofensivă torineză, Bettega! A fost primul meci al lui Roberto, a fost renașterea sa fotbalistică.

Dar cine este Bettega? S-a născut la 27 decembrie 1950 la Torino. Are 1,84 m și 78 kg. În campionatul Italiei a marcat pînă acum 37 de goluri dintre care 13 pentru Varese (divizia a doua) și 24 pentru Juventus. Selecționat de trei ori în echipa națională „under 23” (în care a marcat trei goluri) și de două ori în formația „under 21”. Este un produs al școlii juventiste de fotbal. Ar putea fi definit ca „fotbalistul construit în uzină”, piesă cu piesă așa cum s-ar putea monta un motor pentru marile competiții automobilistice. A intrat la 10 ani pe poarta lui Juventus, n-a „studiat” decît fotbalul și a ur-

cat treaptă cu treaptă pînă la rolul de titular în prima echipă. Dorește cu ardore să îmbrace tricoul „squadră azzurra”. Formidabile calități pentru fotbal: băiat serios, fizic de atlet, viteză de execuție și inteligență. Marea sa specialitate: golurile cu capul. De aceea, a fost comparat cu marele centru atacant galez John Charles, cel care a condus atacul formației din Torino cu mulți ani în urmă și care se distingea prin precizie și puterea baloanelor trimise cu capul.

Desigur, în acest nolan de calități, cronicarii de fotbal i-au găsit și carențe: un oarecare egoism, o oarecare naivitate; dorește prea mult să marcheze și citeodată își uită coechipierii. Dar să-l lertăm aceste greșeli lui Roberto Bettega, mai ales că în aceste zile selecționerul Valcareggi l-a promis că, dacă va trece cu bine examenele primelor partide ale acestuia al doilea început, s-ar putea să fie chemat în echipa națională. Exact ceea ce își dorea și băiatul care în acea duminică de ianuarie 1972...

Lotul fotbalistilor mexicani, inaintea unui antrenament la centrul special amenajat in Ciudad de Mexico pentru pregatirile reprezentativei. Acest centru fiintea dinaintea campionatului mondial din 1970, organizat in Mexic

DOCUMENTAR • PRELIMINARIILE C.M. '74

- MEXIC ȘI HAITI ÎN TURUL AL II-LEA
- SUD-AMERICANII INTRĂ ÎN ARENĂ ÎN 1973

Astăzi vom trece în revistă preliminarile din cele două zone americane, în care sînt angrenate 23 de echipe (Brazilia este calificată automat, ca deținătoare a titlului mondial).

• AMERICA DE NORD ȘI AMERICA CENTRALĂ alcătuiesc o zonă cu șase grupe repartizate după criteriul geografic. În două din ele s-au consumat partidele programate, în primul tur, înregistrîndu-se următoarele rezultate:

GRUPA 1 (Canada, Mexic, S.U.A.)

Canada—S.U.A. 3-2 (2-2)
Canada—Mexic 0-1 (0-0)
S.U.A.—Canada 2-2 (1-1)
Mexic—S.U.A. 3-1 (1-0)
Mexic—Canada 2-1 (1-1)
S.U.A.—Mexic 1-2 (0-1)

Clasamentul

1. MEXIC 4 4 0 0 8 — 3 3
2. Canada 4 1 1 2 6 — 7 3
3. S.U.A. 4 0 1 3 6 — 10 1

GRUPA 5 (Porto Rico, Haiti)

Haiti — Porto Rico 7-0 (5-0)

Porto Rico—Haiti 1-5 (0-3)

Clasamentul

1. HAITI 2 2 0 0 12 — 1 4

2. Porto Rico 2 0 0 2 1 — 12 0

Deci, Mexic și Haiti s-au calificat pentru turul al II-lea, la care vor participa și cîș-

tigătoarele celorlalte grupe. În două dintre aceste grupe, jocurile sînt programate astfel:

GRUPA 2 (Guatemala, El Salvador)

12.XI.1972: Guatemala—El Salvador

19.XI.1972: El Salvador—Guatemala

GRUPA 3 (Honduras, Costa Rica)

3.XII.1972: Honduras — Costa Rica

10.XII.1972: Costa Rica — Honduras

În grupele 4 (Jamaica, Antilele Olandeze) și 6 (Surinam, Trinidad—Tobago și Antigua) nu sînt fixate datele jocurilor.

Pronosticurile pentru această zonă sînt favorabile reprezentativelor din Mexic, El Salvador, Guatemala și Haiti, dar în special primei, care — prin calitatea fotbalului său — înfrîngeste cele mai multe sufragii.

• Pentru AMERICA DE SUD au fost rezervate — în raport cu valoarea soccerului său — două locuri în turneul final, pe lângă cel — de drept — al Braziliei, campioana mondială „en titre”. Și aceste locuri vor fi ocupate de cîștigătoarele grupelor 1 și 2, ale căror meciuri se vor disputa anul viitor după următorul program:

TURUL RETURUL

GRUPA 1 (Uruguay, Columbia, Ecuador)

21.VI.1973 Columbia—Ecuador 28.VI.1973

24.VI.1973 Columbia—Uruguay 5.VII.1973

1.VII.1973 Ecuador—Uruguay 8.VII.1973

GRUPA 2 (Argentina, Paraguay, Bolivia)

2.IX.1973 Bolivia—Paraguay 30.IX.1973

7.IX.1973 Argentina—Paraguay 16.IX.1973

9.IX.1973 Argentina—Bolivia 23.IX.1973

Cele două locuri ar putea deveni trei pentru că, conform unei hotărîri a comisiei de organizare F.I.F.A., cîștigătoarea grupei 3 (Peru, Chile, Venezuela) va disputa un dublu meci de baraj cu învingătoarea din grupa a IX-a a zonei europene (U.R.S.S., Franța, Irlanda). În această a treia grupă preliminară sud-americană jocurile vor avea loc tot la anul:

31.III.1973 Venezuela—Peru 12.VI.1973

15.IV.1973 Chile—Venezuela 24.IV.1973

3.V.1973 Chile — Peru 17.V.1973

Desigur că primele șanse le au Uruguay, Argentina și Peru, care fac parte din elita fotbalului sud-american, împreună cu Brazilia. Dar, nu sînt de ignorat adversarii ca Paraguay, Columbia și Chile, care și în alte ocazii au produs surprize „celor mari”. În orice caz, se anunță „bătălii” aspre, între clasa favoriților și ambiția out-siderilor.